# Історичні зв'язки та зв'язки між громадами

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

## Індійці в Стрейтс-Сетлментс

Індійська присутність у Сінгапурі така ж давня, як і британське поселення. Коли 1819 року Раффлз висадився на острові, його супроводжували близько 120 сипаїв Бенгальської тубільної піхоти разом із загоном пралів, слуг та іншого табірного люду. Перший перепис 1824 року нарахував 756 індійських жителів, близько 7 % населення. До 1860 року індійська громада становила 16 % і лише тоді була другою за чисельністю групою поселення. Ядро ранньої громади склали торговці з Коромандельського узбережжя, тамільські купці-мусульмани, гуджаратські та сіндські торговельні родини, а також бенгальські солдати. Індійські в'язні, яких перевозили до протоки, щоб розвантажити тюрми Британської Індії, будували дороги й громадські будівлі, і дехто з них після звільнення осів у колонії.[1]

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Конституційний зв'язок був таким же тісним, як і людський. До 1867 року Стрейтс-Сетлментс залежали від Британської Індії. У розділі I частини B описано, як сінгапурські купці виступали проти управління з Калькутти і того ж року домоглися передачі колонії під управління Міністерства колоній. Що було на кону для торгівлі, показало валютне питання. Британська Ост-Індська компанія намагалася зробити рупію єдиною офіційною валютою в протоці, тоді як купці й далі торгували мексиканськими доларами. Рупія втратила статус законного платіжного засобу лише 1867 року, коли колонія перейшла до Міністерства колоній.[2] Цей епізод — ранній приклад теми, що проходить крізь увесь розділ. Сінгапур завжди потребував Індії і завжди наполягав на власних правилах.

## Четтіари та індійські банки

Індійські фінанси були частиною колоніальної кредитної системи, описаної в розділі IV частини A та розділі II частини B. Четтіари Наттукоттай із Тамілнаду, каста торговців і банкірів, у XIX столітті розбудували банківську мережу, що простягалася від Цейлону й Бірми до Малаї та Сінгапуру.[3] Вони позичали в європейських валютних банків і кредитували китайських і малайських торговців, плантаторів і дрібних землевласників, яких банки напряму не обслуговували. Так вони пов'язували базарну економіку півострова з лондонським грошовим ринком.

XX століття принесло індійські банки сучасного типу. 1937 року М. Кт. М. Чідамбарам Четтіар (M. Ct. M. Chidambaram Chettiar) заснував у Мадрасі Indian Overseas Bank, щоб підтримувати закордонні банківські та валютні операції громади четтіарів, чиї фірми працювали на Цейлоні, у Бірмі, Малаї, на Яві, Суматрі

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

та в Сайгоні. Протягом кількох років після заснування банк відкрив філії в Рангуні, Пенангу, Куала-Лумпурі та Сінгапурі.[4] Джерела розходяться щодо того, чи відкрилася сінгапурська філія 1937 чи 1941 року. Хоч би яким був точний рік, індійські банки були присутні в Сінгапурі ще до Другої світової війни, і деякі з них працюють там досі.

## Незалежність, політика «Дивись на Схід» і CECA

Індія встановила дипломатичні відносини із Сінгапуром 24 серпня 1965 року, через п'ятнадцять днів після здобуття ним незалежності. Політична прихильність не перетворилася швидко на економічні зв'язки, бо планова й здебільшого закрита економіка Індії залишала іноземному капіталу мало простору. Зміни настали після кризи платіжного балансу 1991 року. 1992 року Індія оголосила політику «Дивись на Схід» (Look East), і Сінгапур став її покровителем у Південно-Східній Азії — і в АСЕАН, і як джерело інвестицій.[5]

Угоду про всеосяжне економічне співробітництво (CECA) підписали 29 червня 2005 року, і вона набула чинності 1 серпня 2005 року. Це була перша угода такого типу для Індії, що охоплювала товари, послуги та інвестиції в одному пакеті. Протокол до угоди про уникнення подвійного оподаткування, про який ідеться в наступному підрозділі, підписали того самого дня, і чинності він набув тієї самої дати. Отже, обидва уряди розглядали податки й торгівлю як частини однієї домовленості. Відтоді CECA кілька разів переглядали. Під час першого офіційного візиту прем'єр-міністра Лоуренса Вонга до Індії 2–4 вересня 2025 року уряди домовилися прискорити її перегляд.[6]

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

## Індійська громада сьогодні

За переписом 2020 року в Сінгапурі налічувалося 362 274 жителі-резиденти індійського походження. Це 9,0 % постійного населення і третя за чисельністю громада після китайців і малайців.[7] Тамільська — одна з чотирьох офіційних мов, а Маленька Індія (Little India), район Серангун-роуд, залишається комерційним і культурним центром. До постійної громади слід додати громадян Індії, які працюють у Сінгапурі за візами Employment Pass (робоча віза для фахівців), багато з них — у банківській справі, технологіях і професійних послугах. Їхня присутність стала предметом політичних дебатів, які розглянуто в розділі V цієї частини та розділі IV частини J.

Для фінансового центру ця громада дає те, що колись давали для торгівлі з Китаєм китайські мережі, описані в розділі V частини A: людей, які знають обидва ринки, говорять мовами, розуміють родини і можуть «перекладати» між індійською діловою практикою та сінгапурськими інституціями. Індійські банкіри очолюють дески міжнародних банків, індійські юристи консультують щодо угод за правом обох країн, а індійські засновники створюють свої холдингові компанії в Сінгапурі. Коридор тримається на цих людях так само, як і на договорах.

# Примітки

1. Wikipedia, “Indian Singaporeans” (дата звернення: листопад 2026 р.): під час першого візиту 1819 р. Раффлза супроводжували 120 сипаїв Бенгальської тубільної піхоти та “bazaar contingent” із пралів і слуг; перепис 1824 р. нарахував 756 індійців, близько 7 % населення; 1860 р. індійці становили 16 % населення — єдиний раз, коли вони були другою за

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

чисельністю етнічною групою; індійських в'язнів у XIX ст. відправляли до Сінгапуру, щоб розвантажити переповнені індійські тюрми, вони будували громадські будівлі й дороги, і дехто осів після відбуття покарання; купецькі родини були переважно сіндськими, гуджаратськими та тамільськими мусульманськими. ↩

2. Wikipedia, "Straits dollar" (дата звернення: листопад 2026 р.): "The East India Company attempted to implement the Indian rupee as the sole official currency in the Straits Settlements"; мексиканські долари й далі використовували в торгівлі; 1858 р. Стрейтс-Сетлментс перейшли під управління уряду Британської Індії; 1867 р. "the Indian rupee also lost its status as legal tender within the Straits Settlements". ↩

3. Wikipedia, "Nattukottai Chettiar" (дата звернення: листопад 2026 р.): до XIX ст. ділова діяльність громади переросла в розвинену банківську систему, що поширилася на Шрі-Ланку, М'янму, Малайзію та Сінгапур. ↩

4. Wikipedia, "Indian Overseas Bank" (дата звернення: листопад 2026 р.): заснований 10 лютого 1937 р. M. Ct. M. Chidambaram Chettiar "to encourage overseas banking and foreign exchange operations", обслуговував четтіарів Наттукоттай на Цейлоні, у Бірмі, Малаї, на Яві, Суматрі та в Сайгоні; філії в Рангуні (1937), Пенангу, Куала-Лумпурі та Сінгапурі, останню різні джерела датують 1937 або 1941 р. ↩

5. Wikipedia, "India–Singapore relations" (дата звернення: листопад 2026 р.): дипломатичні відносини встановлено 24 серпня 1965 р., через п'ятнадцять днів після здобуття Сінгапуром незалежності; 1992 р. Індія оголосила політику «Дивись на Схід» (Look East), і Сінгапур став фактичним регіональним покровителем Індії. ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

6. India Brand Equity Foundation, “India-Singapore Trade” (ibef.org, дата звернення: листопад 2026 р.): Лоуренс Вонг здійснив перший офіційний візит до Індії 2–4 вересня 2025 р.; Моді й Вонг домовилися прискорити перегляд CECA між Індією та Сінгапуром і представили дорожню карту Всеосяжного стратегічного партнерства.; Wikipedia, “Comprehensive Economic Cooperation Agreement” (дата звернення: листопад 2026 р.): CECA між Індією та Сінгапуром підписано 29 червня 2005 р., чинна з 1 серпня 2005 р. ↩
7. Wikipedia, “Indian Singaporeans” (дата звернення: листопад 2026 р.) з посиланням на Census of Population 2020: 362 274 індійці, 9,0 % жителів-резидентів Сінгапуру, третя за чисельністю етнічна група. ↩

## Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.